

Близнюк Т. П.*

VIVAT, АКАДЕМІЄ, РЕАБІЛІТАЦІЙНИЙ ЦЕНТРЕ ПЕДАГОГІЧНИХ ДУШ

Сподіваємось на те, що живемо в часи кардинальних змін на краще. Змін у політичному сьогодні, життєвих пріоритетів... Стрімко у наше життя вриваються й освітні новації. Звичайно, можна довго говорити про переваги та недоліки сертифікації вчителів, та нам хотілося б зупинити увагу на такому звичному для всіх понятті як «курси підвищення кваліфікації вчителів». А чи насправді вони для нас, педагогів, настільки важливі? Деякі скептики стверджують, що це явище – повний архаїзм: «Навіщо? Ну що нового ви відкриваєте для себе там?» На жаль, подібне інколи доводиться чути. Проте, на наше глибоке переконання, курси підвищення кваліфікації мають право на життя. І на підтвердження цього є ряд неспростованих аргументів. Розглянемо лише деякі із них.

Перший. «Психологічний. Релаксуючий»

Не секрет, що педагогам доводиться працювати в надзвичайно напруженому режимі. Подекуди систематичні стреси настільки поглинають нас, що ми впадаємо в стан апатії, сказати правильніше, «повного анабіозу», коли організм сам уже просить відпочити, заспокоїтися, відмежуватися від усього, бо ще зовсім трішечки – і все це спалить твою душу; а для педагога – це смерть. Схоже на всім знайому ситуацію зі звичним пультом для телевізора. Допоки батарейки нові – жодних проблем не виникає. Та варто їм дещо «підсісти» – отримуєш ситуацію, коли ніби й тиснеш на кнопку і..., тиснеш ще сильніше, ще – а нічого не відбувається, пульт жодним чином не реагує на ваше бажання дізнатися щось нове. Батарейки розряджені, залишається їх або замінити новими, або зарядити, щоб вони й надалі генерували енергію. Ось саме таким зарядом для «підсілих батарейок» педагогічних сердець і є курси підвищення кваліфікації. Це можливість відмежуватися від буденності, привнести нові свіжі нотки у життя, зустріти групу колег, абсолютно незнайомих тобі і, врешті-решт, (а чому б і ні)

---

* © Близнюк Т. П.

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

сповідуватися їм, такий собі славнозвісний ефект «випадкового супутника» у вагоні потяга, з яким так легко поділитися своїми страхами, тривогами, болями, проблемами. Наче на прийомі у психолога, хоча, певною мірою, ще й краще. Бо життя зводить тебе з тими, хто зрозуміє з напівслова, розрадить, дасть слушну пораду із власного досвіду.

А скільки радощів відчуваєш, коли заходиш до аудиторії академії під час чергової атестації, та раптом бачиш очі тих, хто був тобі ще незнайомий 5 років тому, проте за час перебування на минулих курсах стали тобі другою родиною, друзями.

Другий. «Мотиваційний, надихаючий»

Люди богеми потребують натхнення. Воно є частиною їхнього життя, без нього неможливо творити. Серце, що не співає, не може робити навколишній світ прекрасним. І наша педагогічна душа також цього жадає, шукає Музу. Та де ж її знайти? Отут у нагоді і стають наші куратори із академії та науково-педагогічний колектив закладу. Із сотень ідей вони обирають найкращі, збирають досвід по зернинці, відшліфовують, узагальнюють, презентують. Справжнім відкриттям для нас стала екскурсія до Антонівської ЗОШ № 21. Настільки окриленими ми не почувалися вже давно. Ось воно, підтвердження того, що мрії збуваються. У очах кожного палало невимовне бажання вже зараз розпочинати зміни у рідній школі, шукати грандодавців, тим більше, що Кузьмич Тетяна Олександрівна так доступно всім пояснила у своїй лекції, що нічого складного у цьому немає - головне бажання. А воно, повірте, у нас з'явилося одразу після очевидного позитивного прикладу.

Не менш корисними для нас виявилися й лекції Назаренко Людмили Миколаївни. Чого гріха таїти, не всі ми настільки впевнені у собі професіонали, щоб знати напевно всі підводні рифи такого важливого питання як атестація педагогічних кадрів. Тож просто справжньою знахідкою для нас став алгоритм її правильного (!!!) проведення, поради, як уникати казусних управлінських неприємних ситуацій.

Відповіді на важливі питання, які останнім часом на устах усіх: децентралізація, концепція Нової школи,

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

питання щодо проведення ЗНО, дослідження PISA, написання робіт учнів у МАН, поради щодо внутрішкільного контролю за станом викладання предметів інваріантної складової робочого навчального плану, STEM-освіти, законодавчі акти, що регламентують освітній процес у навчальних закладах, трудове законодавство – ми отримали саме на курсах підвищення кваліфікації від чудових викладачів: Лопушинського І. П., Філончук З. В., Шолохової Н. С., Юзбашевої Г. С., Мартиненко А. Л., Одайник С. Ф., Данилової О. І. Гаврилюка Ю. С., Голобородько Є. П.

А скільки зустрічей із неймовірними, харизматичними людьми подарували нам ці курси! Чого варта була лише зустріч зі світилом української риторики Сагач Г. М.! Знаєте, якось буденність зробила нас сірими, приземленими, а її величне УКРАЇНСЬКЕ слово збудило, подарувало відчуття справжньої насолоди, неначе ковток «живої води». Це ніби доторкнутися до чогось надзвичайно святого, прекрасного і очистити власну душу.

Ми мали можливість відвідати чудові школи м. Херсона № 56, 15, познайомитися із справжніми гуру педагогічної управлінської діяльності: директорами, які не тільки гостинно прийняли нас у своїх шкільних домівках (хоча ми знаємо із власного досвіду, наскільки це складно та проблемно, коли йде навчально-виховний процес), але й поділилися неоціненним досвідом роботи, дали слухні поради щодо роботи з батьками, колективом, створення благодійного фонду, формування читацької культури школярів, популяризації роботи шкільної бібліотеки.

Як працювати із сайтом КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти», де знаходити корисну інформацію, як мотивувати власний колектив до творчого польоту, поради щодо соціалізації учнівського контингенту, розповіді про освітній досвід країн близького зарубіжжя і багато ще чого нового відкрили для нас ці курси.

Жаль, та час сплинув надто швидко. Прийшла пора повертатися у рідні «пенати». Реінкарновані, перевтілені, окрилені, заряджені новими ідеями, натхненні, щасливі, спокійні, впевнені у прийдешньому дні, залишаємо стіни Херсонської академії неперервної освіти. «Нові бійці»

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

освітнього фронту. Нові творці нового світу, нової України, яка ще буде щасливою та успішною!

Віват, академіє! Віват, реабілітаційний центре педагогічних душ! Дякуємо за те, що знову запалюєш наші очі, удихаєш у серця нові мрії, прагнення, даруєш крила і ми, вилітаючи, летимо... летимо... летимо, розсипаючи навколо себе, безмежне сяйво любові до дітей, якою ти нас живиш.

Лебідь Т. І., Шеховцова В. М.*

НИМИ ПИШАЄТЬСЯ ХЕРСОНСЬКИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ЛІЦЕЙ ІМЕНІ О. В. МІШУКОВА ХЕРСОНСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ПРИ ХЕРСОНСЬКОМУ ДЕРЖАВНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

В освітньому середовищі Херсонщини знаковою подією має стати святкування 100-річного ювілею Херсонського державного університету. Інноваційним педагогічним проектом цього вищого навчального закладу став створений у 1994 році Херсонський академічний ліцей, який носить ім'я свого першого директора Олега Васильовича Мішукова.

Мішуков О. В. – непересічна особистість, інтелектуал високого рівня, Учитель і Наставник з великої букви, зумів згуртувати колектив, наповнив його життєдайною енергією, створив атмосферу творчості й добра, бажання натхненно працювати, вивів навчальний заклад на державні та міжнародні обрії.

Найголовнішою передумовою успіху Херсонського академічного ліцею є стрижнева ідея, яка об'єднує всіх учасників освітнього процесу до спільних дій та співтворчості. Місія ліцею – плекати національну еліту, бути осередком творення європейської освіти. Маючи значні досягнення, педагогічний колектив продовжує шукати, аналізує, проектує, вивчає вітчизняний і світовий досвід, експериментує та досліджує, створює цілісний освітній простір – високодуховний, інтелектуальний, естетичний.

Академічний ліцей пишається своїм високопрофесійним, творчим і невтомним колективом, у скарбниці виховання підростаючого покоління якого сформувався значний потенціал тих людей, які за час існування ліцею творили духовну спадщину навчального закладу.

---

* © Лебідь Т. І., Шеховцова В. М.